

2022.032

Archeologienota

Oeselgem Brugstraat 23

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

3-3-2022

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen te Oeselgem Brugstraat 23 (provincie West-Vlaanderen), deels gelegen binnen woongebied, waarbij de oppervlakte van de betrokken percelen groter is dan 3000m² en de oppervlakte van de bodemingrepen groter is dan 1000m², dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein, 50 215m² groot, heeft een onregelmatige vorm en bevindt zich net ten noordoosten van de parochiekerk van Oeselgem, en ten noorden van de oude, gedempte Leiebedding. Tot voor kort was in het zuidelijke deel van het plangebied verharding gelegen en een deel van een bedrijfsgebouw (dat zich verder naar het oosten uitstrekt); de verharding was dieper uitgegraven en deed dienst als laadkade voor het bedrijf. Eind 2021 werd de verharding en het gebouw echter gesloopt, de lager gelegen laadkade werd opgevuld en de werkvloer in steenpuin voor de latere bouwwerken, de nieuwe wegkoffer en de nutsleidingen eronder zijn reeds aanwezig in dit zuidelijke deel. Dit deel van het plangebied heeft dus bij de aanleg van de laadkade én recent een grote bodemverstoring ondergaan. Het noordelijke deel van het plangebied is met gras begroeid, maar doet momenteel dienst als grondstockageplaats in het kader van de recente werken op het zuidelijke deel van het terrein. Langs de noordwestelijke grens van het noordelijke deel is een verhoogde berm met daarop bomen aanwezig.

Het plangebied bevindt zich net ten noordoosten van de parochiekerk van Oeselgem, en ten noorden van de oude, gedempte Leiebedding. De oudste betrouwbare kaart waarop het plangebied wordt afgebeeld, dateert uit 1760. Het terrein is grotendeels onbebouwd, enkel in de noordwestelijke hoek wordt een gebouw weergegeven, nabij de Deinzestraat. Dit gebouw behoorde tot het molenaarserf van de molen aan de overzijde van de straat. Deze Dorpsmolen of Verhaensmolen was een houten korenwindmolen, de oudste molen van het dorp en reeds vermeld in 1452. De molen werd afgebroken in 1856. De bijhorende hoeve, die op deze kaart dus afgebeeld en vroeger gekend als 'Wulf's hoveke' werd afgebroken rond 1970. In het noorden van het terrein wordt een strook blauw ingekleurd, deze lijkt overeen te komen met de strook natte zandleembodems die in het noordoosten worden aangeduid op de bodemkaart. Het is echter onduidelijk of deze blauwe kleur effectief verwijst naar water, op deze kaart worden nog meer percelen blauw ingekleurd. De ligging tussen 2 Leiebochten is duidelijk te zien op deze kaart, en ook op alle latere historische kaarten. De Ferrariskaart uit ca. 1777 toont een gelijkaardig beeld. Het terrein is te situeren ten noordoosten van de kleine dorpskern. Het is grotendeels in gebruik als landbouwgrond, enkel in het noordwesten valt een deel van de gebouwen op het molenaarserf binnen de afbakening. Alle kaarten uit de 19de eeuw en later, tot en met de topografische kaart van 1951, tonen een gelijkaardig beeld. Op de topografische kaarten van 1862, 1884 en 1910 wordt de strook natte zandleembodems effectief als drassige grond aangeduid, op deze kaarten wordt een landweg weergegeven doorheen het zuidoostelijke deel van het terrein. De dorpskern, en mogelijk ook het plangebied, was onderhevig aan hevige gevechten in de Eerste en Tweede Wereldoorlog. De in 1912-1913 aangelegde *4-frontenbrug, net ten zuiden van het plangebied, is een betonnen hangbrug over de oude bedding van de Leie*. De brug speelt een belangrijke rol in

beide Wereldoorlogen en wordt in 1914 door het Belgische leger en in 1918 door de Duitse troepen opgeblazen. Op de luchtfoto van 1971 is het terrein onbebouwd en hoofdzakelijk in gebruik als landbouwgrond, in het noorden zijn enkele bomen aanwezig. Net ten oosten van de zuidoosthoek zijn enkele loodsen te zien, de Brugstraat net ten zuiden is op dat moment aanwezig. Op de luchtfoto van 1979-1990 is het bedrijventerrein ten oosten aanzienlijk uitgebreid, mogelijk is in de zuidoostelijke hoek van het terrein enige verharding aanwezig. De rest van het terrein is met gras begroeid. Op de foto van 2000-2003 is het bedrijventerrein uitgebreid naar het zuidelijke deel van het plangebied, het noordelijke deel is grasland. Dit blijft de situatie tot in 2021 de bedrijfsgebouwen worden gesloopt.

Op het digitale hoogtemodel is de bijzondere positie van de dorpskern van Oeselgem te zien: op de hogere, droge linkeroever van een meander van de oude Leie. Deze hogere zone is onderdeel van een grotere zuidwest-noordoost georiënteerde hogere rug, die begrensd wordt door de meanderende Leie in het zuidoosten, en door diens bijloop de Mandel in het zuidwesten, westen en noorden. Het plangebied bevindt zich op de oostflank van deze hogere rug, iets naar het oosten is een volgende meander van de oude Leie aanwezig. Deze oude meanders werden in de jaren 1970 gedempt en doorsneden bij het rechte trekken van de Leie. Op het detail van het digitale hoogtemodel, dat dateert van voor de recente werken op het plangebied, is een tamelijk geaccidenteerd terrein te zien, met scherpe en dus door de mens gecreëerde hoogteverschillen. Het algemene beeld van een terrein dat geleidelijk stijgt van oost naar west is echter nog herkenbaar. Het zuidelijk deel van het plangebied, ter hoogte van de voormalige laadkaai, toont een dalend maaiveldverloop van zuid (+12,40m TAW) naar noord (+10,90m TAW), dit hoogteverschil is op heden weggewerkt. Langsheen de westelijke grens van het plangebied is een hogere zone gelegen, met maaiveldpeilen tussen +14,40m TAW en +15,60m TAW. Centraal op het weiland is eveneens een hogere zone aanwezig, met waarden tot +14,90m TAW. Het oostelijke deel is lager gelegen, rond +11,80. Volgens de bodemkaart komt op het grootste deel van het terrein een droge lemig zandbodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont voor. Vanuit het noordoosten wordt het plangebied ingesneden door een strook met matig natte tot natte licht zandleembodems zonder profiel. In het zuidelijke deel is een opduiking met droge lemig zandbodems zonder profiel gekarteerd, al dan niet met een sterke antropogene invloed.

Twee recente opgravingen nabij de kern van Oeselgem hebben bewoning uit de overgangperiode van de late bronstijd naar de vroege ijzertijd, ca. 900-700 v.Chr aangetoond, en een woonerf uit de vroeg-Romeinse periode (ca. 50 v.C. – 100 n.C.). De landschappelijke ligging van beide sites, op de hogere en goed gedraineerde gronden op de oeverwal van de oude Leie, leent zich uitstekend tot de inplanting van een nederzetting. Via luchtfotografie werd ook in de lage Leiemeersen een mogelijk grafheuvel uit de metaaltijden aangetroffen iets ten oosten van het plangebied. Er geldt hierdoor voor het terrein een verhoogde verwachting voor sites met grondsporen uit de metaaltijden en de Romeinse periode, maar door de ligging vlakbij de oudste kern van Oeselgem ook voor sites uit de middeleeuwen en nieuwe tijd (cf. gebouwen van het molenaarserf). Daarnaast zorgt de specifieke landschappelijke ligging op de flank van de hogere gronden net buiten de Leiemeersen ook voor een verhoogde verwachting voor menselijke aanwezigheid tijdens de steentijd. Deze verwachting geldt enkel voor het weiland, waar geen grootschalige bodemingrepen lijken te hebben plaatsgevonden. De archeologische verwachting van het zuidelijke deel van het plangebied, ter hoogte van de voormalige laadkade, is nihil.

In het zuidelijke deel van het plangebied worden 3 bedrijfsverzamelgebouwen opgetrokken, met daarin diverse units. Rond de gebouwen wordt een verharding aangelegd, en ten oosten ervan een wegnis met 2 aftakkingen naar het westen, tussen de gebouwen in. Aangezien de werkvloer onder de gebouwen, de weggoffer en de nutsleidingen en -voorzieningen al aanwezig zijn, hebben de werken op deze zone geen bijkomende bodemimpact, op eventueel funderingssleuven en/of -palen na. Het grasland in het noorden (23 305m²) wordt genivelleerd tot op +12,10m TAW. In de zuidwestelijke hoek van de weide wordt een infiltratiebekken van 628m² aangelegd, de uitgraving gaat hier tot +10,40m TAW. Het oostelijke deel van het weiland is lager dan +12,10m TAW gelegen, hier zal moeten opgehoogd worden. Het centrale en westelijke deel is echter hoger gelegen, hier zal een afgraving gebeuren om het nieuwe maaiveldpeil te bekomen.

Op het zuidelijke deel van het plangebied kan geen archeologische site meer aanwezig zijn, deze zone is reeds diepgaand verstoord. Verder vooronderzoek wordt niet geadviseerd in deze zone.

Het noordelijke deel van het plangebied, de weide, kent echter een hoge archeologische verwachting, zowel voor in situ bewaring van steentijd artefactensites als voor sites met grondsporen. Op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site in deze zone niet aangetoond worden. De geplande nivelleringswerken zijn van die aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt op die locaties waar bij het nivelleren grond wordt weggegraven, en ter hoogte van het infiltratiebekken. Deze afgravingen situeren zich voornamelijk in de westelijke helft van het weiland. Een verder vooronderzoek in deze zone kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van Oeselgem, waarvan het archeologisch potentieel recent werd aangetoond. Dit verder vooronderzoek dient te gebeuren in uitgesteld traject, na het verkrijgen van de vergunning. In het oostelijke deel van het weiland wordt er voornamelijk opgehoogd, waardoor het archeologisch bodemarchief hier in situ bewaard kan worden en hier dus geen verder vooronderzoek noodzakelijk is.

Het verder vooronderzoek bestaat enerzijds uit een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een verkennend en waarderend booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd) en anderzijds uit een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

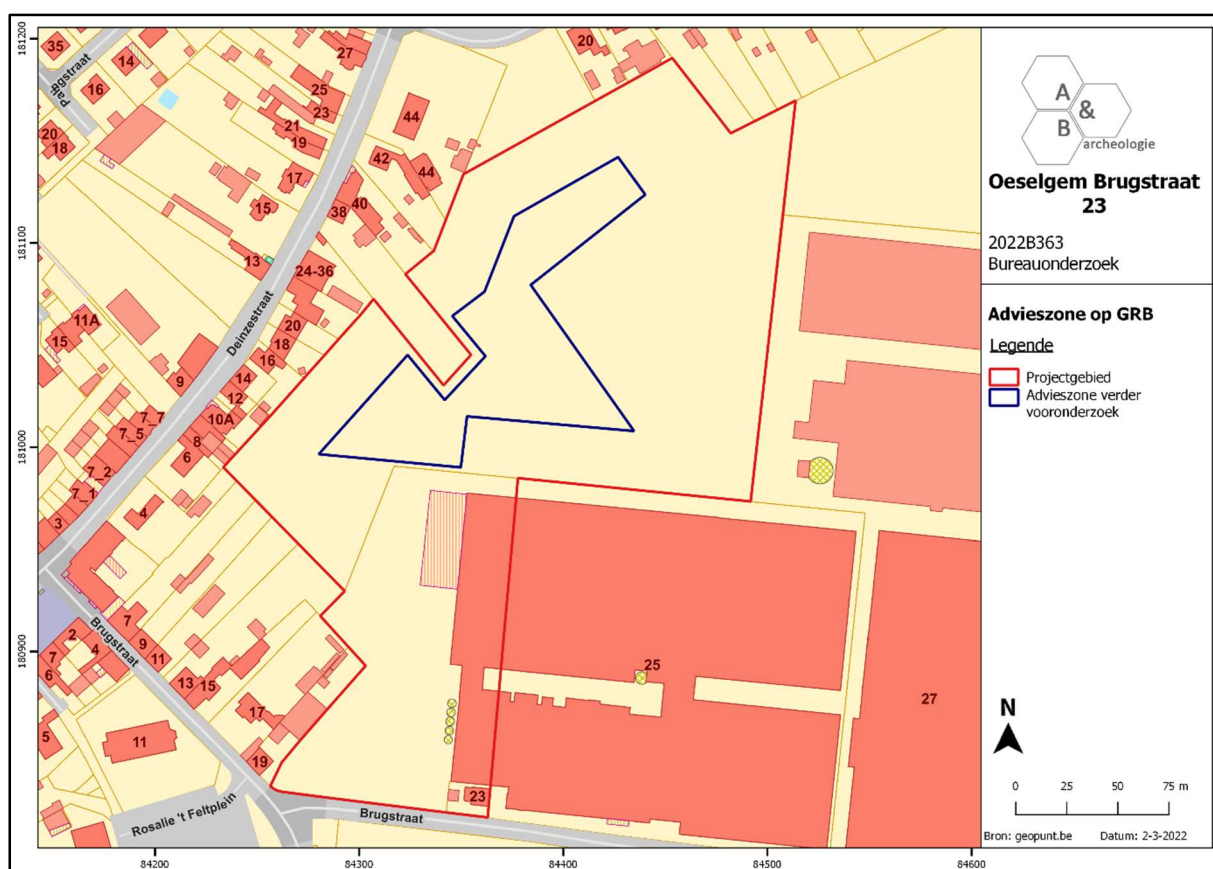
Locatiegegevens: West-Vlaanderen, Dentergem (Oeselgem), Brugstraat 23

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 83955,26 en Y: 180809,47; X: 84792,04 en Y: 181199,84

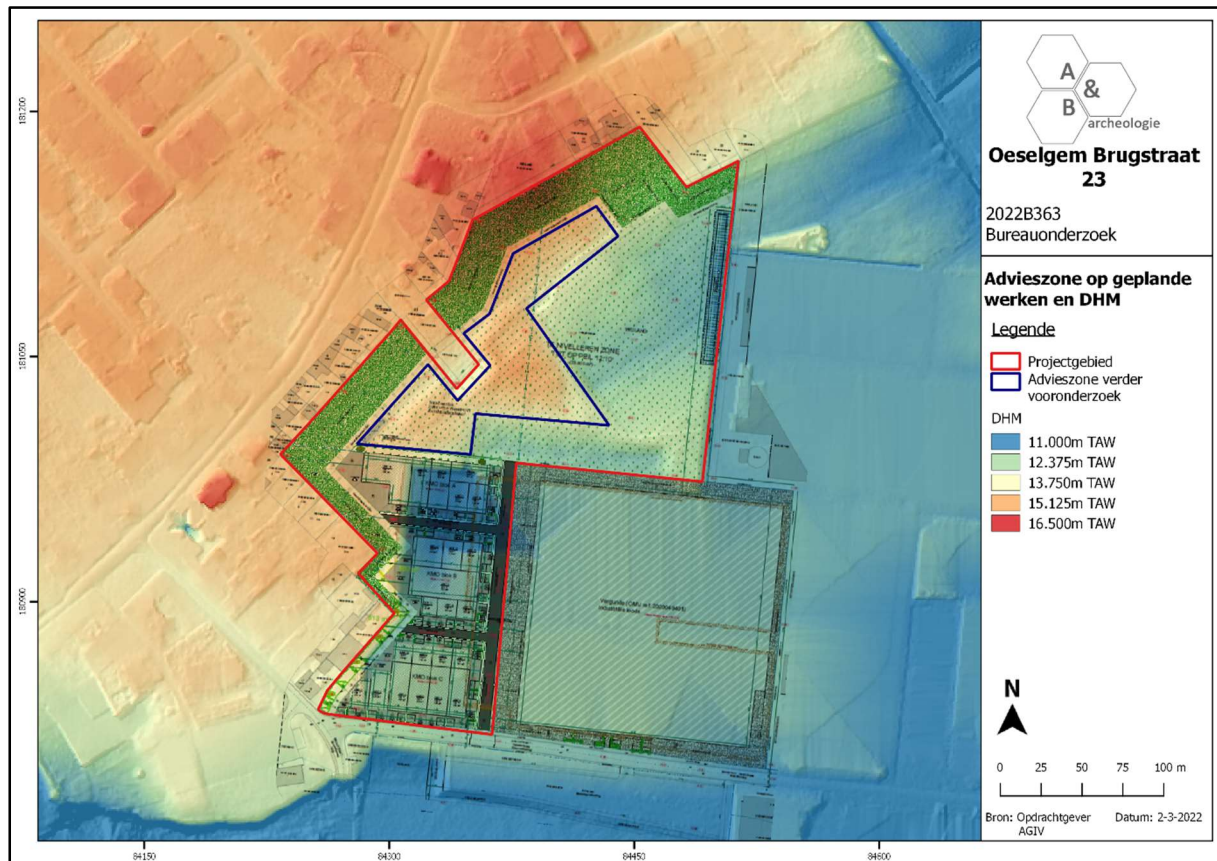
Oppervlakte plangebied: 50 215m²

Kadastergegevens: Dentergem, afdeling 3 Oeselgem, Sectie C, perceel 16C, 47X2 (partim)

Het plangebied komt niet volledig in aanmerking voor verder vooronderzoek, enkel in de westelijke zone van het weiland waar grond wordt weggegraven dient verder vooronderzoek te gebeuren. Deze zone is ca. 8100m² groot.

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied en de advieszone voor verder vooronderzoek op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

Figuur 2 Aanduiding van het plangebied en de advieszone voor verder vooronderzoek op het digitale hoogtemodel (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
 - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
 - Is een verder verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijddopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
 - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
 - Kan een archeologische site uitgesloten worden?
 - Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?

- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

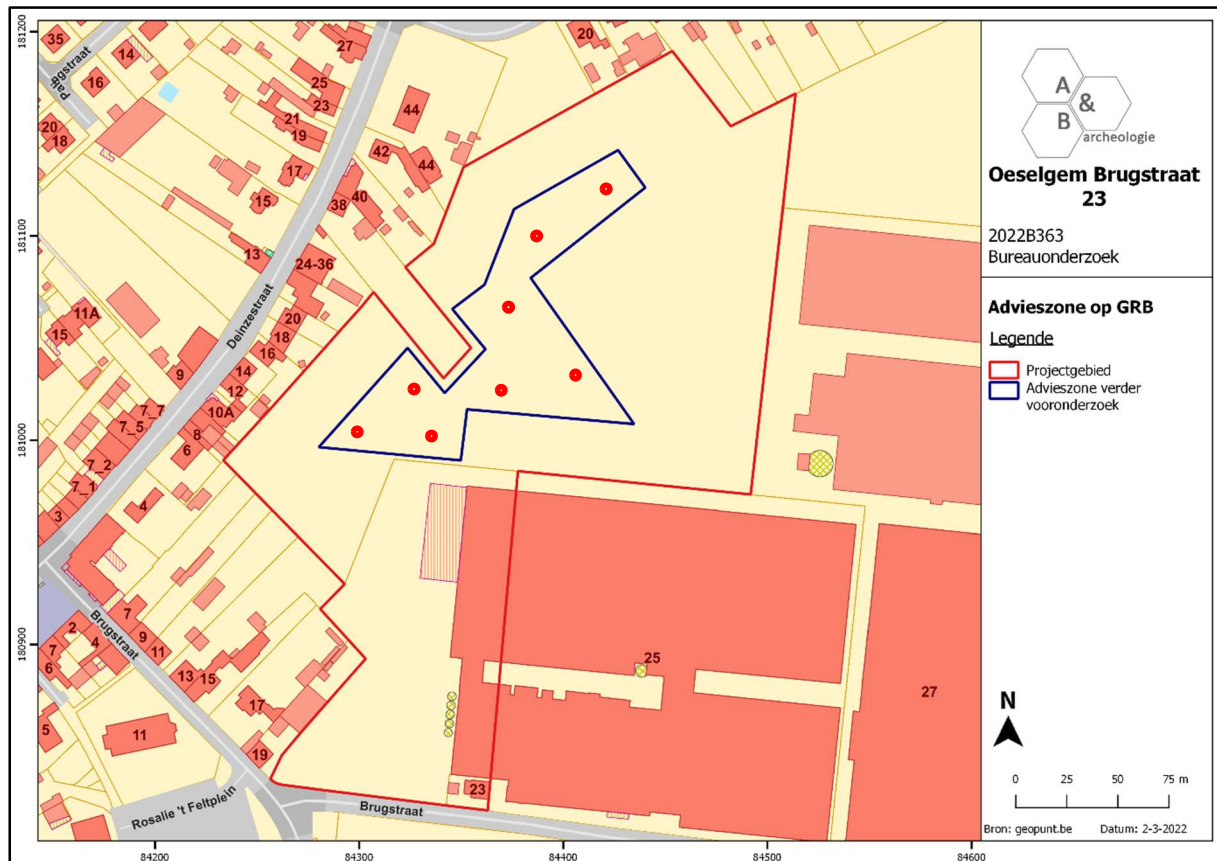
Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk door een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoekstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoekstappen, inclusief het proefsleuvenonderzoek, niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het terrein worden minstens 8 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bijvoorbeeld afgedekte oude loopniveaus die dateren uit de steentijden) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bijvoorbeeld als geen afgedekte oude loopniveaus die dateren uit de steentijden bewaard zijn), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoekstappen, inclusief het proefsleuvenonderzoek, niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 3 Aanduiding van de boorpunten (rode stippen) voor het landschappelijk bodemonderzoek binnen het plangebied, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

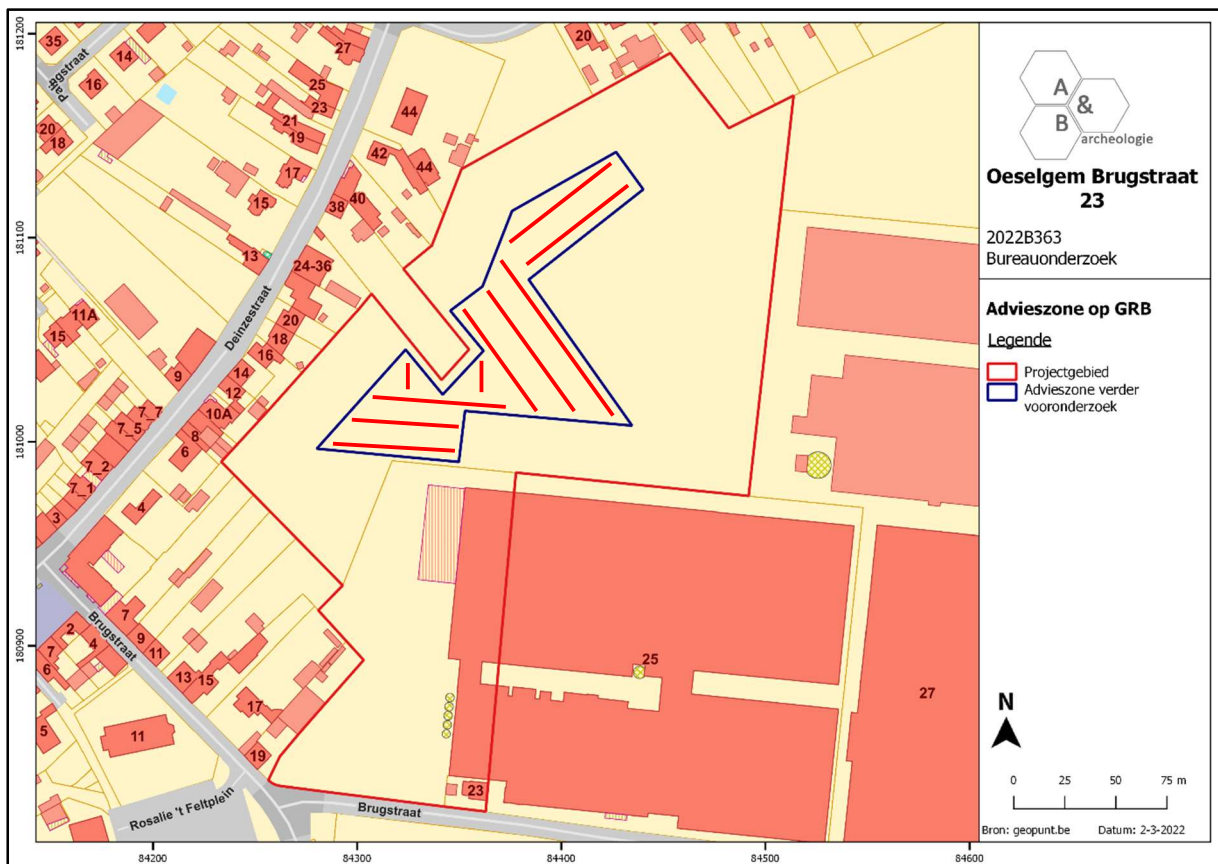
- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen het onderzoeksgebied, dient gebruik gemaakt van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en worden georiënteerd volgens de specifieke vorm van het onderzoeksgebied. Daarnaast worden extra volg-, dwarssleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen

archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 810m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 203m², door middel van volg-, dwarsseuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 1013m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 4 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op de kadastrale kaart (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op lemige zandgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen.